

[Pia Christmas-Møller]

lovgivningsramme, som lever op til de behov, vi har. Der er altså ikke et reelt behov for en større revision af arbejdsmiljøloven på nuværende tidspunkt, og vi kan altså på den baggrund ikke give tilslutning til forslaget. Vi ønsker ikke udvalg for udvalgenes egen skyld.

Else Winther Andersen (V):

Venstre har ikke noget imod at diskutere arbejdsmarkedets miljøforhold, da det er af stor vigtighed, at arbejdspolitikken fungerer.

Imidlertid er der her et forslag, som der ikke er noget nyt i, hvad angår den gældende lovgivning inden for området. Den nuværende arbejdsmiljølov er en rammelov og giver rige muligheder for en løbende tilpasning i forhold til den udvikling, der sker i samfundet, af teknisk og social art. Der sker også hele tiden en ændring i opfattelsen af begrebet sundhed inden for arbejdsmiljøområdet, for med de hurtige ændringer, vi ser i produktionsformerne inden for vores erhvervsliv, vil der til stadighed være fokus på arbejdsmiljøproblemerne. Det er vigtigt, at lovens rammer er så vide, som de er.

Hvad angår afbureaukratiseringen af det opsegende arbejde på virksomhederne for at forbedre arbejdsmiljøet for de ansatte, vil jeg henviser til den redegørelse, som statsministeren har meddelt han påtænker at give Folketinget vedrørende regeringens afbureaukratiseringsinitiativer. Hvad angår spørgsmålet om det indre marked, har Folketinget flere gange behandlet dette emne, og det er af debatten fremgået, at de fleste EF-direktiver i dag behandles efter Romtraktatens artikel 100 A og 118 A, som bevirker, at der i EF-direktiverne tages vidt hensyn til arbejdsmiljøgarantierne.

Det er rigtigt, at vi har tilsluttet os WHO's program om »Sundhed for alle år 2000«, og det har bevirket, at Arbejdstilsynet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter har koncentreret sig om at ændre på de forhold i vores arbejdsliv, der gør, at de ansatte pådrager sig en eller måske flere arbejdsbetingede sygdomme. Det kan f.eks. nævnes, at det i 1987-88 har drejet sig om problemer ved at løfte tunge ting for at forhindre deraf følgende rygskeer. I 1988-89 er man gået i gang med at sætte fokus på ensformige arbejdsprocesser. Det er i den sammenhæng vigtigt, at selve det oplysende element har en fremtrædende plads i kampagnen, så både arbejdsgivere og arbejdstagere er opmærksomme på at forebygge arbejdsskaderne.

Derfor finder Venstre ikke, at der er behov for at nedsætte det foreslåede udvalg til revision af arbejdsmiljøloven, og Venstre vil på den baggrund afvise forslaget.

Glistrup (FP):

Loven om arbejderbeskyttelse eller, som den på det gyselige nudanske kaudervælske hedder, arbejdsmiljøloven er efter Fremskridtspartiets opfattelse først og fremmest en del af sundhedspolitikken. I sundhedspolitikken er fremskridtsgrundsætning nr. 1, at det er langt bedre at forebygge end at lindre ved at helbrede, når skaden er sket. Derfor er vi særdeles interesseret i, at man har en arbejderbeskyttelseslovgivning, der ikke så meget indeholder smukke programudsagn eller andre ting, men som effektivt hindrer, at folk bliver syge, bliver skadede, bliver handicappede, på ganske samme måde som vi opfatter næringspolitikken som en del af sundhedspolitikken. Vi er på arbejderbeskyttelsesområdet hamrende ligeglade med, hvad arbejdsmarkedets organisationer og andre sådanne karle mener og siger. Vi er i næringspolitikken hamrende ligeglade med, hvad Forbrugerrådet og sådan nogle samfundsskadelige organisationer siger og mener. Vi mener, at dette skal ske i sundhedens tjeneste.

Den arbejderbeskyttelseslov, vi har, er efterhånden ved at blive 13 år gammel, og der er unægtelig sket meget i de forløbne 13 år med arbejdsforholdene. Derfor er vi helt enige med SF i, at det er rigtigt, at loven skal revideres, men vi er ikke enige med SF i, at arbejdet skal sættes i gang nu. Der foregår i disse år ikke blot en rivende teknologisk udvikling, der vil kunne få en udvalgsbetænkning, som måtte komme inden for kort tid, til at være aldeles forældet, men der foregår på den juridiske side inden for opbygningen af EF's frie indre marked så mange ting, der nu kommer ud, at det ikke kan nytte noget, at vi laver udvalgsarbejde, mens vi er midt i vadestedet. Nu skal vi i arbejderbeskyttelseslovgivningen passe på at gøre vores spinkle indflydelse gældende i EF, så det kommer til at gå bedst muligt. Hvis så SF skulle være i Folketinget i 1995 og skulle finde på at gennemføre dette forslag, så synes vi i EF antagelig til den tid fra den store fremskridtsgruppes side, at vi vil skaffe SF flertal for det ved at stemme ja, bortset fra at vi ved et ændringsforslag vil fjerne denne ideologiske skamlet, der